

EXPUNERE DE MOTIVE

Transportul în vrac pe mare al gazelor lichefiate, cu nave care efectuează voiaje internaționale, se face conform prevederilor cuprinse în Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate (Codul IGC) adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.5(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983.

Una dintre cele mai importante convenții internaționale adoptate de OMI, și anume Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare adoptată la Londra la 1 noiembrie 1974 (Convenția SOLAS 74) face referire la acest cod.

România a aderat la Convenția SOLAS 74 prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979.

Conform amendamentelor din 1983 la Convenția SOLAS 74, adoptate prin Rezoluția MSC.6(48), prevederile Codului IGC sunt obligatorii în virtutea acestei convenții, stipulându-se că acest tip de nave trebuie să corespundă cerințelor acestui cod.

România a acceptat amendamentele din 1983 la Convenția SOLAS 74 adoptat prin Rezoluția MSC. 6(48) prin Ordonanța de Guvern nr. 127/2000, aprobată prin Legea nr. 18/2001.

Codul IGC a fost modificat și completat ulterior printr-o serie de amendamente adoptate prin rezoluții ale Comitetului Securității Maritime.

Codul constituie, în esență, o normă tehnică internațională referitoare la siguranța transportului maritim în vrac al gazelor lichefiate, impunând navelor utilizate pentru un asemenea transport cerințe tehnice de proiectare și construcție a corpului și echipamentelor de la bord, în vederea reducerii pericolului la care sunt expuse navele și echipajele lor, împreună cu proceduri corespunzătoare de operare.

O serie de directive ale Uniunii Europene care se referă la cerințele minime pentru navele maritime care transportă mărfuri periculoase sau poluante, au drept scop să pună în aplicare, în statele membre, Codul IGC împreună cu amendamentele ulterioare, directive care sunt luate în considerare de țara noastră în cadrul procesului de armonizare a legislației naționale în materie de transporturi maritime cu acquis-ul comunitar.

De asemenea, prin Memorandumul de înțelegere privind controlul statului portului în regiunea Mării Negre, semnat la Istanbul la 7 aprilie 2000, ratificat de țara noastră prin Ordonanța Guvernului nr. 50/2001,

aprobată prin Legea nr. 639/2001, Convenția SOLAS 74 împreună cu codurile referitoare la aceasta, cu statut obligatoriu în vigoare – deci inclusiv Codul IGC – sunt considerate instrumente relevante în scopul aplicării respectivului memorandum.

În consecință, devine necesară introducerea în legislația română a Codului IGC, cu amendamentele ulterioare, printr-un act normativ de acceptare expresă a acestuia, cerință îndeplinită prin prezenta lege.

Față de cele de mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate (Codul IGC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.5(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra, la 17 iunie 1983, astfel cum a fost modificat prin amendamentele din 1992, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1994, 1996 și 2000 referitoare la acesta.